

Bilag til bet. o. lovf. om ægteskabs indgåelse og opløsning m. m.

til uddannelse eller lignende. Bidragspligt kan i almindelighed ikke pålægges en ægtefælle, hvis den anden ægtefælle må antages ved sin livsførelse at have forårsaget separationen eller skilsmissen.“

2. Som det fremgår af besvarelsen af udvalgets spørgsmål 33, finder justitsministeriet ikke, at der er grund til i forslaget § 54 særligt at fremhæve muligheden for at tilgodese et eventuelt behov for støtte til uddannelse eller genoptræning. En tilføjelse til § 54, stk. 2, som skitseret ovenfor under 1 synes at indebære risiko for, at andre momenter, der må tages i betragtning ved afgørelsen, f. eks. om der er børn i ægteskabet, ægtefællens alder og helbredstilstand, vil kunne glide i baggrunden.

Fremfor en ændring af lovforslagets § 54, stk. 2, ville man derfor foretrække, at spørgsmålet blot blev fremhævet i udvalgets betænkning, og i de forskrifter, der vil blive udsendt til overøvrigheden i forbindelse med lovens gennemførelse.

Spørgsmål 35:

I tilslutning til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 34 anmodes om en ny formulering af forslaget § 54, stk. 2, således at muligheden for et særligt uddannelsesbidrag til ægtefællen fremdrages.

Svar:

1. Muligheden for ved fastsættelsen af underholdsbidrag at tage hensyn til et eventuelt behov for støtte til uddannelse el. lign., vil kunne fremhæves ved følgende affattelse af lovforslagets § 54, stk. 2:

„Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag. Endvidere tages der hensyn til ægteskabets varighed. Der kan tillige tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende. Bidragspligt kan i almindelighed ikke pålægges en ægtefælle, hvis den anden ægtefælle må antages ved sin livsførelse at have forårsaget separationen eller skilsmissen.“

2. Det tilføjes, at justitsministeriet af de grunde, som er anført i besvarelsen af ud-

valgets spørgsmål 33, fortsat vil foretrække, at spørgsmålet blot fremhæves i udvalgets betænkning og i de forskrifter, der vil blive udsendt til overøvrigheden i forbindelse med lovens gennemførelse.

Spørgsmål 36:

Ministerens kommentarer til at udelade sidste punktum i forslaget § 54, stk. 2, udbedes.

Svar:

1. Efter den gældende ægteskabslov § 68, stk. 1, jfr. § 69, må der ikke tillægges den ægtefælle noget bidrag, hvem skylden for separationen eller skilsmissen væsentlig påhviler, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Om denne bestemmelses betydning i praksis anfører *Ernst Andersen* i *Familieret*, 2. udg., side 170, at der er nogen forskel på domstolenes praksis og administrationens praksis i sager, hvor afgørelsen er henskuet til overøvrigheden. Det beror navnlig på, at administrationen ikke tager hensyn til, hvad der er anført fra mandens side, men bestridt af hustruen, om, at skylden for ægteskabets forlis væsentligt påhviler hende. *Ringgård og Funch Jensen* anfører i ægteskabslovs-kommentaren, side 118-19, at er der givet separation ved dom, og er der i dommen givet udtryk for, at hustruen bærer skylden for ægteskabets opløsning, har overøvrigheden mulighed for at tage hensyn til skyldsspørgsmålet, men bortset herfra spiller skyldsspørgsmålet en ringe rolle for bidragsfastsættelsen, bl. a. fordi det er meget vanskeligt gennem parternes forklaring til politirapport at danne sig noget sikkert skøn herover.

2. Efter ægteskabslovsforslagets § 54, stk. 1, skal spørgsmålet om bidragspligt afgøres af retten, hvis ikke ægtefællerne selv indgår aftale herom, og efter § 54, stk. 2, 3. pkt., kan bidragspligt i almindelighed ikke pålægges en ægtefælle, hvis den anden ægtefælle må antages ved sin livsførelse at have forårsaget separationen eller skilsmissen.

Som anført i betænkning II, side 108, vil det, selv om det måtte blive statueret, at en ægtefælle ved sin livsførelse har forårsaget separationen eller skilsmissen, således ikke være udelukket at tilkende den pågæl-